

Villo Sigurdsson <villosig@gmail.com> 27. maj 2009 16.19

Til: "debat@berlingske.dk" <debat@berlingske.dk>

Kære Debat-redaktion,

Der bliver ofte henvist til, at det er Flygtningenævnet, der har afvist at give asyl, og da Flygtningenævnet ligner en domstol, så må man regne med, at beslutningen holder.

Det er jeg ikke enig i, idet det ikke er min opfattelse, at alle relevante informationer bliver draget med i Nævnets afgørelse.

Det har jeg skrevet et lille indlæg om, som jeg håber I finder plads til.

Med venlige hilsner,
Villo Sigurdsson
41485028

DERFOR SKAL IRAKERNE IKKE UDVISES.

Villo Sigurdsson, 27.5.2009

Der har i debatten været mange udmærkede, saglige synspunkter for at den danske regering ikke skal udvise de irakiske asylsøgere. Jeg vil støtte op om disse synspunkter ved at påvise, at det grundlag, som Flygtningenævnet træffer sine beslutninger på er utilstrækkeligt og giver ikke et dækkende billede af den lokale virkelighed.

Jeg har arbejdet med flygtninge-sagen siden Iran lukkede op for sine grænser i 1984 og lod politiske modstandere rejse ud af landet. Siden har jeg beskæftiget mig intens med flygtninge fra Mellemøsten, især fra Irak, Iran og Tyrkiet. Efter Saddams fald har jeg været med til at rådgive irakere, der "frivilligt" ønskede at rejse tilbage om deres muligheder for at skabe en rimelig tilværelse.

Efter min mening skal udvisning ske på baggrund af et sagligt og veldokumenteret grundlag og ikke af politiske grunde, som det er sket i dette tilfælde. Argumentet med, at det er et domstolslignende Flygtningenævn, har givet afslag holder ikke, fordi der er en række væsentlige kriterier, som ikke bliver taget med i Nævnets afgørelser. Jeg vil her nævne en række saglige grunde til, hvorfor irakerne ikke skal udvises:

1. Hverken regeringen i Bagdad eller i Kurdistan har villet acceptere tvangsmæssig hjemsendelse. De har hverken den nødvendige viden eller ressourcer til at magte denne stor opgave. Derudover slås de med problemet med de 4 millioner lokalt fordrevne. Det er ikke de 282 flygtninge fra Danmark, der bekymrer de lokale regeringer, men de tusindvis af irakiske flygtninge i Iran, Tyrkiet, Jordan, Syrien og Vesten. Den danske udvisning er ikke med til få dette stor problem løst, nok nærmere tværtimod. Så længe lokale myndigheder ikke magter at tage sig af opgaven med hjemvendte flygtninge, så skal de afviste asylsøgere ikke udvises.
2. Stramningerne i den danske lovgivning kræver, at den enkelte flygtning skal være personligt forfulgt, før vedkommende kan opnå asyl. Der er eksempler fra Mosul på kristne, hvor onkler, tanter, fædre, mødre, søskende er blevet dræbt og lemlæstet, men afgørelsen blev alligevel en afvisning af asyl, fordi nævnet fandt at personen ikke var personlig forfulgt. Det må være klart for enhver, at grundlaget for sådanne afgørelser ikke er rimelig.

3. Irak er et stort land og det er sandt, at der er fred og ro i mange dele af landet. Men Irak er ikke ét land men mange hundrede lande med egne regler og traditioner. Det er et klansamfund, splittet op på baggrund af religion eller etnicitet. Den personlige sikkerhed ligger i hænderne på den lokale klanleder. Det er en udbredt opfattelse blandt irakerne, at ”tidligere havde vi én Saddam, men nu har vi tusind Saddamer”. En flygtning kan derfor ikke slå sig ned hvor som helst i Irak. Bedst ville det være, hvis personen kunne vende tilbage til sin oprindelige landsdel, men det kræver en seriøs undersøgelse af de lokale forhold for at få det belyst. Disse betragtninger indgår ikke i Nævnets afgørelse.
4. Endelig er det værd at se på retstilstanden i Irak. Ingen tvivl om, at mange irakere kæmpe en beundringsværdig kamp for indførelse af demokrati og retssamfund, men dagens virkelighed er en anden. Magtens tredeling, som de demokratiske lande nyder godt af, eksisterer ikke. Magthaverne i Irak bestemmer over den lovgivende, den dømmende og den udøvende magt. Derfor er det vigtigt at vide, om en afvist asylsøger har udestående med den lokale magt. I så fald kan personens sikkerhed ikke garanteres.

Bemærk venligst, at jeg ikke har nævnt FNs og Udenrigsministeriets advarsler, og heller ikke, at stort set alle humanitære og hjælpe organisationer har valgt at trække deres aktiviteter ud af Irak, idet jeg regner med, at disse oplysninger er almindelig kendte.

Mange irakere ville vælge at rejse frivilligt tilbage, såfremt et tilbud om hjemrejse blev behandlet individuelt og myndighederne ville hjælpe med at løse de individuelle problemer. Til glæde for den enkelte flygtning og til glæde for de lokale myndigheder, der skal tage imod dem. Men de danske myndigheder vælger at behandle alle flygtninge som én flok, og det er der ingen, der har glæde af.

En tvangshjemsendelse af flygtninge vil skaffe Danmark mange fjender i de lande, der skal tage imod flygtningene. Et konstruktivt samarbejde om muligheder for frivilligt hjemrejse vil til gengæld skaffe Danmark mange venner (og måske eksport muligheder?). Derfor er kravet om en genbehandling af den enkeltes sag meget relevant.